

ความรู้ ทักษะ และความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของอาจารย์และนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี

ปานทิพย์ ปรุฒานนท์ พย.ม.*

บทคัดย่อ

การเตรียมความพร้อมอาจารย์และนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจำเป็นต้องมีแผนการดำเนินงานที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันของอาจารย์และนักศึกษา การวิจัยแบบสำรวจนี้จึงมุ่งศึกษาความรู้ ทักษะ และความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของอาจารย์และนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์พยาบาล (N=40 คน) และนักศึกษาพยาบาล (N=182 คน) เลือกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิและการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือวิจัยได้ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและหาค่าความเที่ยงแบบสอบตามความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในกลุ่มอาจารย์ได้ .72 และกลุ่มนักศึกษาได้ .76 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเป็นประชาคมอาเซียนในกลุ่มอาจารย์ได้ .78 และกลุ่มนักศึกษาได้ .83 และแบบสอบถามความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียน กลุ่มอาจารย์ .85 และกลุ่มนักศึกษาได้ .90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับพอใช้ (45%, $\bar{X}=6.64$, $SD=1.42$) ทักษะต่อการเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับดี (60%, $\bar{X} = 4.17$, $SD=0.57$) และความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับดี (52.5%, $\bar{X} =3.77$, $SD=0.63$) นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับควรปรับปรุงและควรปรับปรุงอย่างเร่งด่วน (62.64%, $\bar{X}=4.31$, $SD=1.63$) ทักษะต่อการเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับดี(63.19%, $\bar{X} =3.51$, $SD=0.64$) และความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับพอใช้ (73.07%, $\bar{X} =2.91$, $SD=0.71$)

ความรู้และความพร้อมของอาจารย์และนักศึกษาต่อการเป็นประชาคมอาเซียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ถึงควรปรับปรุง ดังนั้น ความรู้และความพร้อมของอาจารย์และนักศึกษาจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา ส่วนทัศนคติอยู่ในระดับดี ดังนั้น จึงควรปลูกฝังให้อาจารย์และนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นประชาคมอาเซียนอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: ความรู้ ทักษะ ความพร้อม ประชาคมอาเซียน

*พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี

Knowledge, Attitude, and Readiness to ASEAN Community of the Staffs and Students in Boromarajonani College of Nursing, Saraburi

Pantip Poorananon M.N.S.

Abstract

The preparing instructors and students for the ASEAN action plan need to be in line with the current situation of them. This survey research aimed to study knowledge, attitude, and readiness to ASEAN community of the instructors and students at Boromarajonani College of Nursing, Saraburi. The sample of 40 instructors and 182 nursing students at Boromarajonani College of Nursing, Saraburi were selected by using the proportionate stratified random sampling and simple random sampling. Data were collected using the knowledge, attitude, and readiness about ASEAN Community questionnaires. It was tested for the content validity and reliability. The reliability of knowledge questionnaire of instructors and students were .72 and .76, respectively. The reliability of attitude questionnaire of instructors and students were .78 and .83, respectively. The reliability of readiness questionnaire of instructors and students were .85 and .90, respectively. Data analysis included frequency, percentage, mean and standard deviation.

The results showed that the majority of instructors of knowledge about ASEAN Community had fair level (45%, \bar{X} =6.64, SD=1.42), the attitude had good level (60%, \bar{X} =4.17, SD=0.57) and the readiness had good level (52.50%, \bar{X} =3.77, SD=0.63). The majority of students of knowledge about ASEAN Community had improve and improve urgently level (62.64%, \bar{X} =4.31, SD=1.63), the attitude had good level (63.19%, \bar{X} =3.51, SD=0.64) and the readiness had fair level (73.07%, \bar{X} =2.19, SD=0.71).

The study results conclude that the knowledge and the readiness of instructors and students had fair and improve level. Therefore, the knowledge and the readiness of instructors and students need to be developed. The attitude had good level. Therefore, instructors and students should be instilled with a positive attitude towards the ASEAN continuously.

Keywords: knowledge, attitude, readiness, ASEAN community

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สมาคมประชาชาติแห่งอาเซียนตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน (The Association of South East Asian Nations : ASEAN) เป็นการรวมของ 10 ประเทศ โดยมีสมาชิก ได้แก่ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ ไทย บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา โดยมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงจาร์กาตาร์ ประเทศอินโดนีเซีย การก่อตั้งดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี และการบริหาร ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับต่างประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศ (สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2554) จากนั้นในปี พ.ศ. 2546 ได้มีการลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียนฉบับที่ 2 ที่มีจุดประสงค์เพื่อจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2563 แต่ต่อมาได้เลื่อนระยะเวลาจัดตั้งให้แล้วเสร็จในปี 2558 โดยจะเป็นประชาคมที่ประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ 1) ประชาคมความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community: ASC) 2) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) และ 3) ประชาคมสังคม-วัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-cultural Community: ASCC) (สมาคมอาเซียน ประเทศไทย, 2556) ผลจากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมือได้เสรี โดยเฉพาะการบริการวิชาชีพหลัก แรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษที่กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนได้ทำความตกลงเปิดเสรีด้านวิชาชีพ (ASEAN Mutual Recognition Arrangement: MRA) ประกอบด้วย 7 สาขา คือ วิศวกรรม พยาบาล สถาปัตยกรรม การสำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์ และนักบัญชี (วีรศักดิ์ ไคว์สุรัตน์, 2554) ผลจากการเปิดเสรีด้านการค้าและการบริการดังกล่าว ส่ง

ผลให้การจัดการศึกษาข้ามพรมแดนระหว่างประเทศ สมาชิกอาเซียนขยายตัวกว้างมากขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ขานรับนโยบายดังกล่าวโดยดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 เพื่อเปิดเสรีการค้าบริการด้านอุดมศึกษา เป็นแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาใช้วางแผนยุทธศาสตร์และนโยบายทั้งในระยะสั้นและระยะยาวต่อไป และเพื่อให้คุณภาพบัณฑิตในอนาคตไปสู่สากล และนำประเทศให้มีความสามารถในการแข่งขันได้ โดยสร้างความร่วมมือกับประเทศสมาชิกในการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบุคลากรไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งแผนดังกล่าวประกอบด้วย 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ 1) การเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล 2) การพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาประชาคมอาเซียน และ 3) การส่งเสริมบทบาทของอุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียน โดยมี 5 เป้าหมายสำคัญ คือ 1) ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทยอยู่ในระดับที่ทัดเทียมกับบัณฑิตในประเทศสมาชิกอาเซียน 2) สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ.2558 3) สถาบันอุดมศึกษาไทยมีจำนวนกิจกรรมทางวิชาการที่ทำร่วมกับประเทศอาเซียนเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี 4) จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาไทยสามารถทำงานทั้งในหน่วยงานระหว่างประเทศ บริษัทข้ามชาติในประเทศ และ/หรือประกอบการในกลุ่มประเทศอาเซียนเพิ่มขึ้นในแต่ละปี และ 5) จำนวนนักศึกษาอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษาไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 25 ต่อปี (สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ, 2553) แผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวได้ถูกแปลงสู่การปฏิบัติ โดยส่วนหนึ่งได้ถูกนำมาจัดทำเป็นเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษาในปี พ.ศ.2557

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี เป็นสถาบันอุดมศึกษาหนึ่งที่มีความมุ่งมั่นที่จะผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพเพื่อตอบสนองต่อความต้องการกำลังคนของประเทศและพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังกล่าวจึงมีบทบาทสำคัญในการเตรียมอาจารย์และนักศึกษาให้มีความพร้อมสำหรับการแข่งขันจากสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่อมีการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน กอปรกับวิทยาลัยมีความมุ่งมั่นที่จะบริหารจัดการองค์กรให้พร้อมรับเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาใหม่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะมีขึ้น ซึ่งมุ่งเน้นการประกันคุณภาพด้านผลผลิตของสถาบันในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงวางแผนจัดทำแผนยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี ที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยฯ ดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตาม ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ที่ดีแล้วนำไปสู่ปฏิบัติการณ์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้นั้นจำเป็นต้องดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อนำผลที่ได้ในรูปแบบของจุดแข็ง(strength) จุดอ่อน (weakness) โอกาส (opportunity) และภัยคุกคาม (threat) มากำหนดเป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการวางแผนและพัฒนาองค์กร ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะผู้ที่มีหน้าที่ในการเตรียมความพร้อมของบุคลากรและนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจึงสนใจที่จะศึกษาความรู้ ทักษะ และความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของอาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลนำเข้าในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมอาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของอาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี
2. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของอาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี
3. เพื่อศึกษาความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของอาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ อาจารย์ผู้สอน ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำที่รับผิดชอบการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติแก่นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต จำนวน 44 คน และนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี ปีการศึกษา 2555 จำนวน 355 คน

กลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan (1970) อ้างถึงในบุญใจ ศรีสถิตย์นรากร, 2553) ได้ขนาดของอาจารย์กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน จากนั้นทำการเลือกตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายด้วยวิธีการจับสลากแบบไม่แทนที่ ส่วนขนาดของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้ จำนวน 182 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) จากนักศึกษาทั้งหมดในแต่ละชั้นปี จากนั้นทำการเลือกตัวอย่างแต่ละชั้นภูมิโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายด้วยวิธีการจับสลากแบบไม่แทนที่ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ชั้นปีที่ 1 จำนวน 41 คนจาก 80 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 61 คนจาก 118 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 35 คน

จาก 69 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 45 คนจาก 85 คน

การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล

ภายหลังโครงการวิจัยผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี เลขที่ EC 1-027/2556 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินการวิจัยให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างมีอิสระในการตัดสินใจตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัย และในระหว่างการวิจัยมีสิทธิที่จะขอถอนตัวเมื่อใดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล และไม่มีผลกระทบการทำงานหรือการเรียนการสอนทั้งสิ้น พร้อมทั้งให้ความมั่นใจให้กับกลุ่มตัวอย่างว่าจะเก็บข้อมูลนี้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยชื่อและนามสกุล และผลของการวิจัยจะรายงานข้อมูลเป็นกลุ่ม หลังจากกลุ่มตัวอย่างรับทราบและสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย จึงให้ลงนามในเอกสารยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ในการศึกษาครั้งนี้ไม่มีกลุ่มตัวอย่างปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล กลุ่มอาจารย์ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่วิทยาลัย ส่วนนักศึกษาประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ และชั้นปี

2. แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองตามเนื้อหาความรู้ของประชาคมอาเซียน ลักษณะคำถามเป็นแบบถูกผิด จำนวน 10 ข้อ กำหนดการให้คะแนน ตอบถูก 1 คะแนน ตอบผิด 0 คะแนน คะแนนรวมทั้งหมดเท่ากับ 10 คะแนน การแปลผลแบ่งคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์ของเดมส์ค็อกซ์ สุขวินูลย์ (2552) คือ คะแนนระหว่าง 9.00-10.00 แสดงว่ามีความรู้ดีมาก 7.00-8.99 แสดงว่ามีความรู้ดี 5.00-6.99 แสดงว่ามีความรู้พอใช้ 3.00-4.99 แสดงว่ามีความรู้ที่ควรปรับปรุง 0-2.99 แสดงว่ามีความรู้ที่ควรปรับปรุงอย่างเร่งด่วน

3. แบบสอบถามทัศนคติต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของพรทิศา คงคุณ (2555) กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้คะแนนตามการรับรู้ของตนเอง มีข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ คะแนน 1-5 คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และ เห็นด้วยอย่างยิ่ง การแปลผลแบ่งคะแนนเป็น 3 ระดับตามเกณฑ์ของเดมส์ค็อกซ์ สุขวินูลย์ (2552) คือ ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-5.00 แสดงว่ามีทัศนคติในทางบวก 2.50-3.49 แสดงว่ามีทัศนคติในลักษณะไม่แน่ใจ ต่ำกว่า 2.50 แสดงว่ามีทัศนคติในทางลบ

4. แบบสอบถามความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของพรทิศา คงคุณ (2555) กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้คะแนนตามการรับรู้ของตนเอง มีข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ คะแนน 1-5 คือ พร้อมน้อยที่สุด พร้อมน้อย พร้อมปานกลาง พร้อมมาก และพร้อมมากที่สุด การแปลผลแบ่งเป็น 5 ระดับตามเกณฑ์ของเดมส์ค็อกซ์ สุขวินูลย์ (2552) คือ ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 แสดงว่ามีความพร้อมดีมาก 3.51-4.50 แสดงว่ามีความพร้อมดี 2.51-3.50 แสดงว่ามีความพร้อมพอใช้ 1.51-2.50 แสดงว่าควรปรับปรุง และ 1.00-1.51 แสดงว่าควรปรับปรุงเร่งด่วน

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือวิจัยผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน และนำไปทดสอบความเที่ยงในอาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พระพุทธบาท จำนวน 20 คน และจำนวน 30 คนเรียงตามลำดับ แบบสอบถามความรู้ฯ ได้ค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรของ Kurder-Richardson (KR-21) เท่ากับ .74 โดยกลุ่มอาจารย์ได้เท่ากับ .72 และกลุ่มนักศึกษาได้เท่ากับ .76 แบบสอบถามทัศนคติฯ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคเท่ากับ .80 โดยกลุ่มอาจารย์ได้เท่ากับ .78 และกลุ่มนักศึกษาได้เท่ากับ .83

แบบสอบถามความพร้อมฯ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
كرونบาคเท่ากับ .89 โดยกลุ่มอาจารย์ได้เท่ากับ .85
และกลุ่มนักศึกษาได้เท่ากับ .90

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนมิถุนายน
ถึงกรกฎาคม 2556 ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธี
การสุ่มตามที่กล่าวข้างต้น และเข้าพบกลุ่มตัวอย่าง
แต่ละกลุ่มเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินการ
วิจัย การรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคล การ
เสนอผลการวิจัยในภาพรวมของกลุ่ม และให้สิทธิ
กลุ่มตัวอย่างในการตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยหรือไม่
โดยไม่มีผลกระทบต่อการทำงานหรือการเรียน กลุ่ม
ตัวอย่างที่สมัครใจให้ข้อมูลได้ลงนามในเอกสารยินยอม
เข้าร่วมการวิจัย หลังจากนั้นผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม
ซึ่งใช้เวลาในการตอบประมาณ 20-30 นาที โดย
ในการตอบแบบสอบถามจะไม่มีภาระระบุชื่อผู้ตอบ
ส่วนการนำส่งแบบสอบถามกลับคืนที่ผู้วิจัยจะมี
ตะกร้าสำหรับเก็บเครื่องมือการวิจัยแยกออกจากกัน
ระหว่างแบบสอบถามกับใบยินยอมอาสาสมัครเข้า
ร่วมโครงการวิจัย เพื่อไม่ให้ทราบว่าใครเป็นผู้ตอบ
แบบสอบถาม เมื่อเก็บข้อมูลครบถ้วนแล้วผู้วิจัยได้
ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของข้อมูล
ก่อนนำไปวิเคราะห์ โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืน
222 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย การ
แจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อาจารย์
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ
86.67 มีอายุอยู่ระหว่าง 40 ถึง 49 ปี โดยเฉลี่ยมีอายุ 39
ปี (Min = 23, Max = 59) มีระดับการศึกษาปริญญา
ตรีและปริญญาโทจำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ
37.33 และ 36.00 ตามลำดับ และมีระยะเวลาในการ
ปฏิบัติงานที่วิทยาลัย 6-10 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ
25.33 ส่วนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศ
หญิง คิดเป็นร้อยละ 89.40 มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 21.16 ปี
(SD = 1.33)

ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน พบ
ว่า อาจารย์กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับประชาคม
อาเซียนอยู่ในระดับพอใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ
45.00 และโดยภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนความ
รู้เฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=6.64$, $SD=1.42$) นักศึกษา
กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอยู่ใน
ระดับควรปรับปรุงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.40 และ
โดยภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนความรู้เฉลี่ย
อยู่ในระดับควรปรับปรุง ($\bar{X}=4.31$, $SD=1.63$) เมื่อ
พิจารณารายข้อ พบว่า พันธกรณีของสมาชิกอาเซียนมี
ค่าคะแนนต่ำที่สุด รองลงมาได้แก่ กฎระเบียบอาเซียน
และผลกระทบจากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน
ดังแสดงในตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของกลุ่มตัวอย่าง (N = 222)

ระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- ระดับดีมาก (9.00 – 10 คะแนน)	7	17.50	3	1.64
- ระดับดี (7.00 – 8.99 คะแนน)	12	30.00	8	4.40
- ระดับพอใช้ (5.00 – 6.99 คะแนน)	18	45.00	57	31.32
- ระดับควรปรับปรุง (3.00 – 4.99 คะแนน)	3	7.50	99	54.40
- ระดับควรปรับปรุงอย่างเร่งด่วน (0 – 2.99 คะแนน)	-	-	15	8.24
โดยภาพรวม	40	100	182	100

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบถูก (N = 222)

รายการ	อาจารย์			นักศึกษา		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
1. ประเทศสมาชิกที่เป็นสมาชิกสมาคมอาเซียน	0.95	0.54	ดีมาก	0.82	0.57	ดี
2. การประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit)	0.63	0.49	พอใช้	0.42	0.50	ปรับปรุง
3. เป้าหมายสำคัญของการเป็นประชาคมอาเซียน	0.88	0.49	ดี	0.70	0.53	ดี
4. กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter)	0.67	0.47	พอใช้	0.32	0.54	ปรับปรุง
5. กฎระเบียบอาเซียน	0.37	0.55	ปรับปรุง	0.28	0.57	ปรับเร่งด่วน
6. พันธกรณีของสมาชิกอาเซียน	0.33	0.46	ปรับปรุง	0.25	0.49	ปรับเร่งด่วน
7. แผนปฏิบัติการประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน	0.72	0.57	ดี	0.47	0.58	ปรับปรุง
8. ข้อตกลงยอมรับร่วมสาขาวิชาชีพการพยาบาลของอาเซียน	0.86	0.49	ดี	0.36	0.58	ปรับปรุง
9. ผลกระทบจากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน	0.45	0.51	ปรับปรุง	0.27	0.56	ปรับเร่งด่วน
10. การพัฒนาความสามารถบัณฑิต	0.78	0.52	ดี	0.42	0.57	ปรับปรุง
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม	6.64	1.42	พอใช้	4.31	1.63	ปรับปรุง

ทัศนคติต่อการเป็นประชาคมอาเซียน พบว่า อาจารย์และนักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 60.00 ($\bar{X} = 4.17$, $SD=0.57$) และ 63.19 ($\bar{X} = 3.51$, $SD=0.64$) เรียงตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อาจารย์และนักศึกษากลุ่มตัวอย่างรับรู้เหมือนกัน คือ การศึกษาภาษาอังกฤษหรือภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนว่าทำให้ได้รับโอกาสจากการแข่งขันสูงมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.78 และ 4.18 เรียงตาม

ลำดับ ในขณะที่ค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดตามการรับรู้ของ อาจารย์และนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจะแตกต่างกัน คือ ใน อาจารย์กลุ่มตัวอย่างพบว่า การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของท่าน มีค่าคะแนนต่ำที่สุด เท่ากับ 3.69 ส่วนในนักศึกษากลุ่มตัวอย่างพบว่า การรวมตัวกับประเทศกลุ่มอาเซียนที่ ด้อยกว่าประเทศไทยไม่ช่วยให้ประเทศไทยพัฒนาขีดความสามารถด้านต่างๆได้ มีค่าคะแนนต่ำที่สุด เท่ากับ 2.74 ดังแสดงในตารางที่ 3 และ 4

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละระดับทัศนคติต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของกลุ่มตัวอย่าง (N= 222)

ระดับทัศนคติของนักศึกษา	อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- ระดับดีมาก (4.51 – 5.00 คะแนน)	11	27.50	32	17.58
- ระดับดี (3.51 – 4.50 คะแนน)	24	60.00	115	63.19
- ระดับพอใช้ (2.51 – 3.50 คะแนน)	5	12.50	35	19.23
โดยภาพรวม	40	100	182	100

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของกลุ่มตัวอย่าง (N= 222)

รายการ	อาจารย์			นักศึกษา		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
1. การศึกษาภาษาอังกฤษหรือภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียน ทำให้ได้รับโอกาสการแข่งขันสูง	4.78	0.52	ดี	4.18	0.57	ดี
2. การมีความรู้เกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียน ทำให้เข้าใจและยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม	4.25	0.49	ดี	4.12	0.52	ดี
3. การมีประชาคมอาเซียน ทำให้มีโอกาสประกอบอาชีพในประเทศสมาชิกอาเซียนได้ง่ายขึ้น	3.95	0.54	ดี	3.25	0.68	พอใช้

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของกลุ่มตัวอย่าง (N = 222) (ต่อ)

รายการ	อาจารย์			นักศึกษา		
	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
4. การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนทำให้ประเทศสมาชิกดำรงชีวิตด้วยความสุข มั่นคง และมั่นคง	3.84	0.61	ดี	3.21	0.74	พอใช้
5. การรวมตัวกับบางประเทศในกลุ่มอาเซียนที่ต่ำกว่าประเทศไทยไม่ช่วยให้ประเทศไทยพัฒนาขีดความสามารถด้านต่างๆได้	4.20	0.57	ดี	2.74	0.75	พอใช้
6. การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของท่าน	3.69	0.52	ดี	3.09	0.64	พอใช้
7. การเข้าร่วมกิจกรรมกับประเทศสมาชิกอาเซียนทำให้ท่านพร้อมที่จะแข่งขันในประชาคมอาเซียน	4.64	0.57	ดี	4.08	0.72	ดี
8. การดำเนินชีวิตตามแนวทางประชาธิปไตย จะช่วยให้เกิดสันติภาพในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน	4.37	0.56	ดี	3.48	0.65	พอใช้
9. ความภาคภูมิใจในความเป็นไทยและการเป็นสมาชิกของอาเซียน	4.25	0.59	ดี	3.49	0.75	พอใช้
10. การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ทำให้ไม่มั่นคงในอาชีพ	3.73	0.73	ดี	3.42	0.81	พอใช้
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม	4.17	0.57	ดี	3.51	0.64	ดี

ความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียน พบว่า อาจารย์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 52.50 ($\bar{X}=3.77$, $SD=0.63$) ในขณะที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 73.07 ($\bar{X}=2.91$, $SD=0.71$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อาจารย์

และนักศึกษากลุ่มตัวอย่างรับรู้เหมือนกัน คือ การปฏิบัติต่อบุคคลอื่นโดยคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชนมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.83 และ 4.52 เรียงตามลำดับ ในขณะที่ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียนมีค่าคะแนนต่ำที่สุด เท่ากับ 2.76 และ 1.57 เรียงตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 5 และ 6

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของกลุ่มตัวอย่าง (N = 222)

ระดับความพร้อมของกลุ่มตัวอย่าง	บุคลากร		นักศึกษา	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- ระดับดีมาก (4.51 – 5.00 คะแนน)	4	10.00	6	3.30
- ระดับดี (3.51 – 4.50 คะแนน)	21	52.50	24	13.19
- ระดับพอใช้ (2.51 – 3.50 คะแนน)	15	37.50	133	73.07
- ระดับควรปรับปรุง (1.51 – 2.50 คะแนน)	-	-	19	10.44
โดยภาพรวม	40	100	182	100

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของกลุ่มตัวอย่าง (N = 222)

รายการ	mean	SD	แปลผล	mean	SD	แปลผล
1. ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหรือภาษาประเทศสมาชิกอาเซียน	3.59	0.67	ดี	2.81	0.76	พอใช้
2. ความรู้ประวัติศาสตร์ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน	2.76	0.74	พอใช้	1.57	0.83	ปรับปรุง
3. ความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพ	3.75	0.63	ดี	2.98	0.62	พอใช้
4. การติดตามข่าวสารของอาเซียน	2.77	0.71	พอใช้	1.92	0.70	ปรับปรุง
5. ผลกระทบที่เกิดจากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน	3.85	0.68	ดี	2.81	0.67	พอใช้
6. การเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการในประเทศสมาชิกอาเซียน	3.94	0.74	ดี	2.64	0.73	พอใช้
7. การมีเพื่อนหรือเครือข่ายจากประเทศสมาชิกอาเซียน	2.87	0.92	พอใช้	2.03	1.04	ปรับปรุง
8. การปฏิบัติต่อบุคคลอื่นโดยคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน	4.83	0.49	ดีมาก	4.52	0.73	ดีมาก
9. การดำเนินชีวิตตามหลักการประชาธิปไตย	4.62	0.64	ดีมาก	4.27	0.63	ดี
10. การทำงานร่วมกับบุคคลจากประเทศสมาชิกอาเซียน	3.28	0.70	พอใช้	1.73	0.65	ปรับปรุง
11. ความเข้าใจและยอมรับการดำเนินชีวิตในสังคมที่หลากหลายวัฒนธรรม	4.45	0.79	ดี	3.52	0.87	ดี
12. ความสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเข้าถึงข่าวสาร	4.64	0.75	ดีมาก	4.11	0.74	ดี
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม	3.77	0.63	ดี	2.91	0.71	พอใช้

อภิปรายผลการวิจัย

ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน จากการศึกษาพบว่า อาจารย์ตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับพอใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.00 ($\bar{X}=6.64, SD=1.42$) ส่วนนักศึกษากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 93.96 มีคะแนนความรู้อยู่ในระดับพอใช้และควรปรับปรุง และเรื่องที่ควรปรับปรุงทั้งอาจารย์และนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พันธกรณีของสมาชิกอาเซียน กฎระเบียบอาเซียน และผลกระทบจากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน สอดคล้องกับการศึกษาของThompson และจูนิ เทียนไทย (2551 อ้างถึงใน สักกรินทร์ นิยมศิลป์, 2555) ที่ศึกษาทัศนคติและการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนของนักศึกษา 10 ประเทศอาเซียน พบว่า นักศึกษาไทยมีความรู้ความเข้าใจต่ออาเซียนร้อยละ 27.50 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของภูมิภาคคือร้อยละ 49.50 และการศึกษาของพรทิวา คงคุณ (2555) ที่พบว่า บุคลากรและนักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในระดับควรปรับปรุง ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า บุคลากรและนักศึกษามีความรู้และตื่นตัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนน้อย ส่งผลให้ขาดความสนใจที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สามารถแข่งขันได้ในภูมิภาคอาเซียน สอดคล้องกับการศึกษาของจันทร์เพ็ญ จรัสพนาวสาน (2554) ที่ศึกษาความรู้ความเข้าใจในการเป็นประชาคมอาเซียน พบว่า อุดมศึกษาไทยมีจุดอ่อน คือ สถาบันอุดมศึกษา บุคลากร และนักศึกษาคาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนและการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งบุคคลที่รับทราบข้อมูลส่วนใหญ่จะเป็นผู้บริหารระดับหน่วยงานเท่านั้น ดังนั้น ผู้บริหารวิทยาลัยและผู้ที่เกี่ยวข้องควรได้ตระหนักและเตรียมตัวเพื่อความอยู่รอด และการสร้างความก้าวหน้าให้กับการศึกษาพยาบาลให้สามารถเป็นผู้นำในอาเซียนและภูมิภาคอื่น และสิ่งที่พยาบาลควรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เป็นพื้นฐานต่อการปรับตัวสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่

ความเข้าใจในกฎบัตรอาเซียน ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ข้อตกลงยอมรับร่วมสาขาวิชาชีพการพยาบาลของอาเซียน และการวางแผนเตรียมตัวให้สอดคล้องกับอาเซียน (อุดมรัตน์ สงวนศิริธรรม, 2555)

ทัศนคติต่อการเป็นประชาคมอาเซียน จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนทัศนคติต่อการเป็นประชาคมอาเซียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 3.84 ($SD=0.68$) โดยอาจารย์และนักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติระดับดีและดีมากมากกว่าร้อยละ 80 โดยเฉพาะเรื่องการศึกษาภาษาอังกฤษหรือภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียน ทำให้ได้รับโอกาสจากการแข่งขันสูง การเข้าร่วมกิจกรรมโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเทศสมาชิกอาเซียน ทำให้กลุ่มตัวอย่างพร้อมที่จะแข่งขันในประชาคมอาเซียน และการมีความรู้เกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียน ทำให้เข้าใจและยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของแพรวภัทร ยอดแก้ว (2556) และการศึกษาของพรทิวา คงคุณ (2555) ที่พบว่า นักศึกษามีทัศนคติต่อประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับดี ทัศนคติเป็นแนวโน้มของบุคคลที่จะตอบสนองในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อวัตถุ บุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์ หรืออีกนัยหนึ่งทัศนคติเป็นความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทิศทางบวกหรือลบ ดังนั้น ทัศนคติจึงมีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของบุคคล (Ajzen, 2012) ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า วิทยาลัยควรใช้ทัศนคติที่เป็นจุดแข็งของบุคลากรและนักศึกษาในการจัดกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะของพลเมืองอาเซียน ได้แก่ การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน และการมีทักษะการสื่อสาร เนื่องจากความเป็นภูมิภาคอันหนึ่งอันเดียวกันของอาเซียนย่อมนำไปสู่ความสัมพันธ์อันใกล้ชิด ไร้พรมแดนมากขึ้น ดังนั้น ความพร้อมด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษากลางของ

โลกและภาษากลางของอาเซียนจึงมีความสำคัญมาก พลเมืองอาเซียนทุกคนจึงต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ (สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2555) นอกจากนี้ ผลการศึกษาส่วนหนึ่งยังพบว่า การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง และการรวมตัวกับบางประเทศในกลุ่มอาเซียนที่ด้อยกว่าประเทศไทยไม่ช่วยให้ประเทศไทยพัฒนาขีดความสามารถด้านต่างๆ ได้ มีค่าคะแนนทัศนคติต่ำที่สุด

ดังนั้น วิทยาลัยควรเร่งปรับทัศนคติที่เป็นจุดอ่อนของบุคลากรและนักศึกษาดังกล่าว เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมที่ดีของการเป็นพลเมืองอาเซียนแก่บุคลากรและนักศึกษา เพราะการตระหนักและเห็นความสำคัญของการเป็นสมาชิกที่ดีของอาเซียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความก้าวหน้าของอาเซียน สอดคล้องกับ Greenberg (2004: 128) ที่ให้ความหมายว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร หมายถึง พฤติกรรมการให้ความร่วมมือในด้านต่างๆ ที่พนักงานมีให้แก่องค์กร นอกเหนือจากบทบาทที่องค์กรคาดหวังไว้ และเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางสังคม ความร่วมมือภายในองค์กร พฤติกรรมเหล่านั้นช่วยสนับสนุนองค์กร สังคม และสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาในที่ทำงาน สนับสนุนให้เกิดความสำเร็จในองค์กร ซึ่งพฤติกรรมเหล่านั้นพนักงานเต็มใจปฏิบัติเพื่อองค์กร โดยองค์กรไม่ได้ร้องขอและไม่ได้บังคับให้ทำ รวมทั้งไม่เกี่ยวข้องกับระบบการให้รางวัลที่องค์กรกำหนดไว้อย่างเป็นทางการ ดังนั้น การส่งเสริมพัฒนาให้พลเมืองอาเซียนเข้าใจเกี่ยวกับการมีพฤติกรรมเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยมีเป้าหมายร่วมกันคือ ความสำเร็จขององค์กรอาเซียนนั่นเอง

ความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนจากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนในระดับพอใช้

โดยมีค่าเฉลี่ย 3.31 คะแนน โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มอาจารย์และนักศึกษาส่วนใหญ่มีความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับพอใช้ ประมาณร้อยละ 70 สอดคล้องกับการศึกษาของพรทิภา คงคุณ (2555) ที่พบว่า นักศึกษามีความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับพอใช้ และการศึกษาของสุบิน ยุระรัช, เชียง เกาจิต, สุรเดช แสงเพชร, และไพบูลย์ สุขวิจิตร (2554) ที่พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยยังไม่มีความพร้อมในการผลิตบัณฑิตพยาบาลระดับปริญญาตรีให้ตรงกับความต้องการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนถึงร้อยละ 25.45 นอกจากนี้ผลการศึกษาส่วนหนึ่งยังพบว่า ประเด็นความพร้อมที่ควรปรับปรุงได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน การติดตามข่าวสาร ความเคลื่อนไหวของประเทศสมาชิกอาเซียน การทำงานร่วมกับบุคคลจากประเทศสมาชิกอาเซียน และการมีเพื่อนหรือเครือข่ายจากประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาความรู้และทัศนคติของบุคลากรและนักศึกษาดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ สามารถอธิบายได้ว่าทั้ง 4 เรื่องที่ควรปรับปรุงให้มีความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนดังกล่าว นั้น มีความเชื่อมโยงกับความรู้และทัศนคติต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของบุคลากรและนักศึกษา สอดคล้องกับการศึกษาของ นฤมล สุมรรคา (2554) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของบุคลากรด้านบัญชีเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมของบุคลากร นั่นแสดงให้เห็นว่าการมีความรู้ทำให้สามารถเข้าใจเรื่องราวเนื้อหารายละเอียดในเรื่องต่างๆ ได้อย่างลึกซึ้ง และการมีความรู้ความเข้าใจที่ดีจะทำให้สามารถแยกแยะข้อมูลต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

ดังนั้น การให้ความรู้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจะทำให้บุคลากรและ

นักศึกษาได้รับความรู้ที่ตรงกับข้อเท็จจริง ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีและพอใจกับข้อมูลข่าวสาร และความรู้ที่ได้รับย่อมทำให้เกิดทัศนคติที่ดีกับเรื่องนั้นๆ ผลที่ได้จะทำให้บุคลากรและนักศึกษามีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน มีความรู้สึกหรือมีทัศนคติที่ดีต่อประชาคมอาเซียน รวมทั้งเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ประชาคมอาเซียน นอกจากนี้ ผลการศึกษาส่วนหนึ่งยังพบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหรือภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างน้อย 1 ภาษาของกลุ่มตัวอย่างนั้นอยู่ในระดับพอใช้ ในขณะที่กฎบัตรอาเซียนได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2554) สืบให้เห็นว่าการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นเรื่องจำเป็นทั้งในโลกปัจจุบันและอนาคต หลายประเทศในอาเซียนจึงดำเนินการพัฒนาขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน โดยเพิ่มการศึกษาภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศต่างๆ ในอาเซียน (อุดมรัตน์ สงวนศิริธรรม, 2555)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะผู้บริหาร

ควรกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาวิทยาลัยให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีความพร้อมรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนที่ครอบคลุมการพัฒนาอาจารย์ การพัฒนาบัณฑิต และการพัฒนาทรัพยากรการเรียนรู้ และเร่งดำเนินการจัดทำแผนงานโครงการเพื่อรองรับการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนด โดยเฉพาะการพัฒนาความรู้และความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของอาจารย์และนักศึกษา

2. ข้อเสนอแนะการพัฒนาอาจารย์

2.1 ควรสร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะเรื่องพันธกรณีของสมาชิกอาเซียน กฎระเบียบอาเซียน และผลกระทบ

จากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน

2.2 ควรสนับสนุนให้อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวกับอาเซียนมากขึ้น ได้แก่ การเข้าร่วมประชุมวิชาการ การศึกษาดูงาน การแลกเปลี่ยนอาจารย์ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน

2.3 ควรปรับทัศนคติที่ดีต่อการเป็นประชาคมอาเซียนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเรื่องผลกระทบการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนที่มีต่อการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติงาน

3. ข้อเสนอแนะการพัฒนานักศึกษา

3.1 ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนานักศึกษา โดยเน้นสมรรถนะด้านการใช้ภาษา สังคม วัฒนธรรม และการเมืองการปกครองของสมาชิกประชาคมอาเซียน เพื่อพัฒนาศักยภาพให้นักศึกษามีคุณภาพมาตรฐานสากล เช่น การสอดแทรกสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในรายวิชาหรือกิจกรรมนักศึกษา โดยเฉพาะเรื่องพันธกรณีของสมาชิกอาเซียน กฎระเบียบอาเซียน และผลกระทบจากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน

3.2 ควรจัดกิจกรรมหรือโครงการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหรือภาษาประเทศสมาชิกอาเซียน การก้าวทันข่าวสารของอาเซียน และการพัฒนาทักษะการทำงานในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

3.3 ควรสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวกับอาเซียนมากขึ้น ได้แก่ การเข้าร่วมประชุมวิชาการ การแลกเปลี่ยนนักศึกษาในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน การจัดกิจกรรมโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

3.4 ควรปลูกฝังให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นประชาคมอาเซียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมให้มีจิตสำนึกและแนวโน้มที่เกิดพฤติกรรมที่ดีต่อการเป็นพลเมืองอาเซียน โดยเฉพาะเรื่องการรวมตัวกับ

ประเทศกลุ่มอาเซียนที่ค้ำยันว่าประเทศไทยไม่ช่วยให้ประเทศไทยพัฒนาขีดความสามารถด้านต่างๆได้

เอกสารอ้างอิง

- จันทร์เพ็ญ จรัสพนาวสาน. (2554). *ความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และความท้าทายในการเป็นประชาคมอาเซียน ในมุมมองของบุคลากรสายสนับสนุนการศึกษาต่อการบริหารการศึกษา* (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา.
- เต็มศักดิ์ สุขวิบูลย์. (2552). *ข้อคำนึงในการสร้างเครื่องมือประเภทมาตรประมาณค่า (Rating Scale) เพื่องานวิจัย*. เข้าถึงเมื่อ 20 กันยายน 2556, จาก <http://ms.src.ku.ac.th/schedule/Files/2553/Oct/1217086.doc>
- นฤมล สุมรรคา. (2554). *ปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของบุคลากรทางบัญชี เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน : กรณีศึกษาสถานประกอบการจังหวัดสระบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร. (2553). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: ยูแอนด์ไออินเตอร์มีเดีย.
- พรทิพา คงคุณ. (2555). *ความรู้ ทักษะ และความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*, 5(2), 38-50.

- แพรวภัทร ยอดแก้ว. (2556). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ความรู้และทัศนคติต่อประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*. ใน *การประชุมโครงการประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ SMARTS ครั้งที่ 3*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- วีรศักดิ์ ไควสุรัตน์. (2554). *เปิดเสรีแรงงานอาเซียน AEC 2015 มีจริงหรือ?*. เข้าถึงเมื่อ 14 กันยายน 2556, จาก <http://www.itd.or.th/research-article/396--aec-2015>.
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2554). *อาเซียนกับประเทศไทยและคนไทย*. เข้าถึงเมื่อ 19 กันยายน 2556, จาก <http://m2.truelife.com/guru/content.php>.
- สมาคมอาเซียนประเทศไทย. (2556). *สานฝันสู่ประชาคมอาเซียน*. เข้าถึงเมื่อ 31 สิงหาคม 2556, จาก <http://www.aseanthailand.org/index.php>.
- ศักดิ์กรินทร์ นิยมศิลป์. (2555). *อาเซียนจากมุมมองของนักศึกษา 10 ประเทศ*. เข้าถึงเมื่อ 19 กันยายน 2556, จาก <http://www.popterms.mahidol.ac.th/newsletter/showarticle.php?articleid=296>.
- สุบิน ชูระรัช, เชียง เกาจิต, สุรเดช แสงเพชร และไพบุลย์ สุขวิจิตร. (2554). *ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน*. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*, 17(2), 1-16.
- สุรินทร์ พิศสุวรรณ. (2555). *กลยุทธ์การรับมือกับประชาคมอาเซียน*. เข้าถึงเมื่อ 9 พฤศจิกายน 2556, จาก <http://www.youtube.com/watch?v=GoWoe5BBDus>.

- สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ, สำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553).
*ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความ
พร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.
2558*. กรุงเทพมหานคร: บางกอกบลู๊ค.
- สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ, สำนักงาน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *การสร้าง
ประชาคมอาเซียน 2558*. เข้าถึงเมื่อ 28 กันยายน
2556, จาก [http://www.bic.moe.go.th/th.../
ASEAN/ed-building-ASEAN community.pdf](http://www.bic.moe.go.th/th.../ASEAN/ed-building-ASEAN%20community.pdf).
- อุดมรัตน์ สงวนศิริธรรม. (2555). การเตรียมความ
พร้อมของสถาบันการศึกษาสู่การเป็นประชาคม
อาเซียนในปี พ.ศ. 2558. *พยาบาลสาร*, 39(1),
1-9.
- Ajzen, I. (2012). Attitudes and persuasion. In K. Deaux
& M.Snyder (Eds.), *The Oxford Handbook of
Personality and Social Psychology* (pp. 367-
393). New York, NY: Oxford University Press.
- Greenberg, L. (2004). Emotion-Focused Therapy.
Clinical Psychology and Psychotherapy, 11
(special issue), 3-16.